

عنوان مقاله:

جنگ و کودکی در آثار قیصر امین پور

محل انتشار:

مجله ادبیات پایداری، دوره 3، شماره 5 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

مجید بهره ور - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یاسوج

مریم نیکخواه - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان

خلاصه مقاله:

در جنگ تحمیلی عراق و حامیانش علیه مردم ایران (۱۳۵۹-۱۳۶۷ ه.ش)، علاوه بر آسیب تأسیسات و امکانات کشور و نیز شهادت بسیاری از هموطنان رزمنده، به جسم و جان غیرنظامیان، از جمله زنان و کودکان بی‌دفاع هم، آسیب‌های جبران‌ناپذیری رسید. تحلیل بازتاب هنری رویداد در گزارش مقاومت مردم، به‌ویژه از زبان نویسندگان و شاعرانی که مسائل جنگ را تجربه کرده‌اند، بسیار آموزنده است. قیصر امین‌پور (۱۳۳۸-۱۳۸۶ ه.ش) از نخستین و توانمندترین گروه نویسندگان و شاعران بود که جنگ تحمیلی را در آثارشان به تصویر کشیده‌اند و از چهره‌های برجسته ادبی معاصر، هم در زمینه ادبیات کودک و نوجوان و هم در حوزه شعر مقاومت به شمار می‌آید. هدف از تحصیل گزاره‌های ادبی او، پاسخ به این پرسش‌ها است که جنگ با کودکان چه می‌کند و کودکان چه واکنشی در برابر جنگ از خود نشان می‌دهند؟ مسئله مورد پژوهش نیز نسبت میان دو مفهوم جنگ و کودکی، که آن هم نه در میدان رزم، بلکه از میان آثار امین‌پور است چه با رویکرد میان رشته‌ای بررسی می‌شود. مجموع نظر و هنر امین پور، اجمالا نشان می‌دهد که او در کنار روایت پایداری ها و دلاوری ها، از بیان نیازها و آزرده‌گی های کودکان غافل نیست.

کلمات کلیدی:

ادبیات، مطالعات میان رشته‌ای، قیصر امین‌پور، جنگ، کودکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1134136>

